אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד

תוס' רי"ד

שמעתי הטעם דכתיב והחכמה מאין תמצא מאין בגימטריא מאה ואחד:

כלי יקר (דברים ד, ט)

ושמעתי רמז לדבר: 'לא עבדו' ר"ת שלו עולה מאה לומר שהלומד מאה פעמים עדיין נקרא לא עבדו. 'עובד אלהים לאשר' ר"ת עולה מאה ואחד כי השונה פרקו ק"א פעמים נקרא עובד אלהים.

כלי יקר (דברים ד, ט)

כשתסתכל במלת זכר ובמלת שכח תמצא מספר ק"א ביניהם והרוצה לבטל השכחה יחזור על למודו ק"א פעמים ובהם יפחות מן מספר שכח מספר ק"א וישאר מן שכח מלת זכר.

הריי"ף (שבת הדין-יעקב)

והטעם הוא שיש בקבלה ששונה פרקו ק' פעמים אינו שוכח אותו פרק ולפיכך אותו ששונה ק' פעמים יש לומר בו שלא שנה לשמה אלא יש לו פניה כדי שלא ישכח תלמודו אבל אותו שחזר ושנה פעם אחרת נוסף על הק' אין בזה לימוד בשביל פניות השכחה שהרי כבר נתקע תלמודו בק' פעמים ששנה ואותה הפעם האחרת היא לימוד בלי שום פניה הנה שכרו הרבה מאד.

מי השלוח (נ"ב לקוטים)

שענין האחד מורה שאף ששונה מאה פעמים עדיין הוא עומד בהתחלה וזה הענין של "ואחד" היינו שעדיין עומד אצלו "ואחד" שהוא אצלו כחדשה בחשק ותשוקה רבה ולא כדברים ישינים וכמו שכתיב (דברים כ"ו, ט"ז) היום הזה ה' אלהיך מצוך לעשות, ודרשו חז"ל שיהיו ד"ת כחדשים עליך.

אמת ואמונה (קובץ)

'מאה פעמים ואחד' היינו יחידו של עולם, שמקושר ומתאחד בהשי"ת בכל מאה הפעמים שהוא לומד, הוא הקרוי 'עובד אלקים'.

כמה פעמים צריך לומר נוסח ברכה כדי להיות רגיל בה?

שו"ת חתם-סופר (או"ח א"א סימן כ)

בירושלמי רפ"ק דתענית הובא בר"ן וראב"ש שם דהמתפלל ואינו יודע מה הזכיר אמר ר' יוחנן כל שלשים יום חזקה מה שהוא למוד מזכיר וכו', וכ' הגהות מימו' פ"י מה' תפלה אות ה' דהר"ם מר"ב היה אומר שהרוצה שלא יחזור על הספק יאמר כל כך פעמים אתה גבור עד מכלכל חיים כמו שיש בשלשים יום יע"ש. ונ"ל דבכיון דקדק לומר כל כך פעמים ולא כתב תשעים פעמים וכן דקדק מג"א [סי' קי"ד סקי"ב] כי מ"ט יש לשיעור הזה בשלשים יום דוקא ומנ"ל לר' יוחנן הא, ע"כ נ"ל דדברי ר' יוחנן בנויים על מה דאמרינן בש"ס דילן בחגיגה ט' ע"ב אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה פעמים ואחד וכן הוא מפורסם ומקובל שהשונה מאה פעמים ואחד לא במהרה הוא שוכח, וי"ל דהירושלמי קאי בפסח ובח"ל שעושים ח' ימים, אע"ג דר' יוחנן בא"י הוה מ"מ כך הי' דרכו של ר' יוחנן לומר הלכה לפני תלמידים העומדים לפניו שהיו מח"ל כמ"ש תוס' בשבת ט' ע"ב ד"ה הא לן ע"ש וא"כ הוה שפיר מאה פעמים ואחד, הא כיצד הרי בשלשים יום יש צ' תפלות שחרית מנחה ערבית צא מהם ב' ערבית ושחרית דיום א' של פסח משום שיום א' דפסח נחשב במנין שלושים יום ואין מזכירין בו אלא ממוסף ואילך ה"ל פ"ח פעמים, ושמונה מוספים דשמונה ימי הפסח שבח"ל ועוד ג' מוספים של ג' שבתות שנשארו מאסרו חג דפסח עד ט"ו אייר וב' תפילות מוספים דב' ימים ר"ח אייר ה"ל י"ג מוספים צרף עם פ"ח הנ"ל עולה ק"א תפלות, וא"כ כיון שכבר הזכיר ק"א פעמים שוב אינו שוכח עד שיחזור אח"כ בימות הגשמים ויזכיר ק"א פעמים הגשם... וא"כ לפ"ז... לא סגי בשלשים יום אלא צריך כל כך תפלות שיעלה לק"א פעמים... ובהג"ה סמ"ק וכן בטא"ח כ' צ' פעמים והוא שלא בדקדוק ועמ"ש מג"א שם סקי"ב אפשר נתכוון למ"ש, וכן אני מורה ובא לכתחלה לאומרו מאה פעמים וא' אמנם בדיעבד מי שאמר רק תשעים פעמים ושוב נסתפק אם אמר משיב הרוח או לא אין בידי לפסוק שיחזור ויתפלל נגד משמעות השי"ע ורמ"א כיון שלא מצאתי לי חבר בדבר, ומ"מ נלע"ד שהניחו לי מקום משמים: משה"ק סופר מפפד"מ